

- 2) Vai EKL 43, 49. un 56. pants un jēdziens "pilnībā iekšēja situācija", kas var ierobežot attiecīgas personas iespēju atsaukties uz šīm tiesību normām tiesvedībā valsts tiesā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj Eiropas Savienības tiesību piemērošanu strīdā starp Beļģijas valstspiederīgo un *État belge* par prasību atļūdzināt kaitējumu, kas radies apgalvotā Kopienu tiesību pārkāpuma dēļ, pieņemot un saglabājot spēkā tādu Beļģijas tiesību aktu kā 1982. gada 30. decembra Karaliskā Dekrēta Nr. 143 3. pants, kas bez atšķirības tiek piemērots gan Beļģijas valstspiederīgajiem, gan citu dalībvalstu valstspiederīgajiem?
- 3) Vai Eiropas Savienības tiesību pārākuma princips un LES 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj atkāpšanos no *res judicata* spēka noteikuma, ja runa ir par tāda tiesas nolēmuma pārskatīšanu vai atcelšanu, kam ir *res judicata* spēks un kas izrādās pretējs Savienības tiesībām, bet savukārt pieļauj atkāpšanos no valsts *res judicata* spēka noteikuma piemērošanas, ja šāds noteikums, pamatojoties uz minēto tiesas nolēmumu, kuram ir *res judicata* spēks, bet kurš ir pretrunā Savienības tiesībām, liek pieņemt citu tiesas nolēmumu, kas turpinātu ar pirmo tiesas nolēmumu iesāktu Savienības tiesību pārkāpšanu?
- 4) Vai Tiesa varētu apstiprināt, ka jautājums, vai *res judicata* spēka noteikums nav jāpiemēro attiecībā uz tiesas nolēmumu, kas ieguvis *res judicata* spēku un kas ir pretrunā Savienības tiesībām, saistībā ar prasījumu pārskatīt vai atcelt šo nolēmumu, nav pēc būtības identisks – spriedumu *Da Costa* un *Cilfit* izpratnē – jautājumam par *res judicata* spēka noteikumu attiecībā uz nolēmumu, kas ir pretrunā Savienības tiesībām, saistībā ar prasību pieņemt (jaunu) nolēmumu, kuram būtu atkārtoti jāpārkāpj Savienības tiesības, tādējādi, ka tiesa, kura lemj pēdējā instancē, nevar izvairīties no pienākuma uzdot prejudiciālu jautājumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 8. jūnijā iesniedza *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency*

(Lieta C-272/15)

(2015/C 279/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Swiss International Air Lines AG*

Atbildētājas: *The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 24. aprīļa Lēmumu 377/2013/ES⁽¹⁾ ir pārkāpts ES vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips, ciktāl ar to ir noteikts moratorijs prasībām nodot emisijas kvotas, kas noteiktas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK⁽²⁾ (kurā grozījumi izdarīti ar vairākiem tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/101/EK⁽³⁾), attiecībā uz lidojumiem starp Eiropas Ekonomikas zonas (turpmāk tekstā – "EEZ") valstīm un gandrīz visām pārējām valstīm, kas nav EEZ dalībvalstis, bet šis moratorijs nav plašināts attiecībā uz lidojumiem starp EEZ valstīm un Šveici?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kāds atlūdzinājums ir jāpiespriež prasītājai tādā situācijā kā *Swiss International Airlines AG*, kas ir nodevusi emisijas kvotas attiecībā uz lidojumiem, kas 2012. gadā notikuši starp EEZ valstīm un Šveici, lai atjaunotu šai prasītājai situāciju, kādā tā būtu bijusi, ja lidojumi starp EEZ valstīm un Šveici nebūtu izslēgti no moratorija? Konkrēti:

- a) vai reģistrs ir jālabo, lai atspoguļotu mazāku kvotu skaitu, ko šai prasītājam būtu bijis jānodod, ja lidojumi uz vai no Šveices būtu iekļauti moratorijā?
- b) ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, kādas tiesiskas darbības (ja vispār) būtu jāveic valsts kompetentajai iestādei un/vai valsts tiesai, lai panāktu, ka papildu nodotās kvotas šādā gadījumā tiktu atgrieztas prasītājam?
- c) vai prasītāja šajā gadījumā atbilstoši LESD 340. pantam var lūgt Eiropas Parlamentam un Padomei novērst kaitējumu, kas tai radies tādēļ, ka tā ir nodevusi papildus kvotas, kā paredzēts Lēmumā 377/2013?
- d) vai prasītājam par labu ir jāpiešķir jebkāda cita veida zaudējumu atlīdzība un ja tā, tad kādai tai jābūt?

-
- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 24. aprīļa Lēmums Nr. 377/2013/ES par pagaidu atkāpi no Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā, OV L 113, 1. lpp.
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, OV L 275, 32. lpp.
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/101/EK, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai aviācijas darbības iekļautu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā, OV L 8, 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 8. jūnijā iesniedza *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited/ TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited*

(Lieta C-275/15)

(2015/C 279/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pamatlietas puses

Prasītājas: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited

Atbildētājas: TVCatchup Limited, Media Resources Limited, TVCatchup (UK) Limited

Lietā iestājušās personas: The Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Virgin Media Limited

Prejudiciālie jautājumi

Par to, kā interpretējams Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “direktīva”) 9. pants, konkrēti formulējums “šī direktīva neskar noteikumus, kas īpaši attiecas uz [...] piekļuvi raidīšanas kabelim”.

- 1) Vai citētā frāze ļauj joprojām piemērot valsts tiesību normu, kurā jēdziens “kabelis” ir lietots valsts tiesību aktos noteiktajā izpratnē, vai arī šīs 9. panta daļas piemērošanas jomu nosaka atbilstoši Savienības tiesībās definētajam “kabeļa” jēdzienam?
- 2) Kas saprotams ar 9. pantā esošo vārdu “kabelis”, ja tas tiek lietots Savienības tiesībās definētajā izpratnē, proti: